

עמ"ת 52423/01/23 - הנדיה אברהמים (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 52423-01-23 אברהמים(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 444204/2022

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
העורר	הנדיה אברהמים (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ח' פס) מיום 14.1.23.

1. לעורר ולשניים נוספים, שאחד מהם תושב האזור, מיוחסת חבירה יחד כדי לבצע גניבת רכבים בצוותא בשטחי ישראל. למשיב מיוחסים שלושה אירועים שונים של גניבה כאמור, יחד עם מי משותפיו.
2. תחילה, ולאחר שנקבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הורה בית המשפט על בדיקת אפשרות של פיקוח אלקטרוני, אך ביום 7.11.22 משהאפשרות האמורה ירדה מן הפרק, והיות שהעורר צעיר ללא הרשעות קודמות, הורה על שחרור העורר "מעצר בית" מלא, בפיקוח הוריו. זאת עד לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, שמועד להגשתו נקבע תוך שישים ימים.
3. ביום 1.1.23 ביקש שירות המבחן דחיה להגשת התסקיר עד ליום 4.4.23, מטעמי עומס ונוכח עדיפות הניתנת לנאשמים השוהים במעצר בהשוואה לעורר השוהה ב"מעצר בית".
4. בסמוך, ביום 5.1.23 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר, בה ביקש להקל בתנאי השחרור ולאפשר יציאה לעבודה.
5. לאחר קבלת תגובות והסכמה למתן החלטה ללא דיון, ניתנה ביום 14.1.23 ההחלטה מושא הערר. בית המשפט קבע שלא קמה עילה לעיון חוזר משלא חלף זמן מספיק, וכן הורה לשירות המבחן להקדים את הגשת התסקיר ליום 15.3.23.
6. העורר מעוניין להשיג על החלטה זו, בטענה כי היה מקום לקבל את בקשתו נוכח העומס בו נתון שירות המבחן, וכי התקופה שחלפה מספיקה לעיון חוזר.
7. לאחר בחינה, לא אוכל להידרש לערר. כידוע, ההלכה הפסוקה בדבר "ערר ביניים", המוגש כנגד החלטה הקובעת מתווה שאינו מסיים את הדיון בערכאה הדיונית, היא שכלל אין להידרש לערר מעין זה ויש לאפשר לערכאה הדיונית להשלים את מלאכתה. כך מטעמים הנוגעים בין היתר ליעילות הדיון ויחוד הביקורת של ערכאת הערר למצב דברים שלם. חריגים לכך ייתכנו במצבים שאינם שגרתיים, כגון במצבי טעות בולטת בהחלטה. ראו למשל בש"פ 8645/22 **מסאלמה נ' מדינת ישראל** (21.12.22), בש"פ

8528/22 סיני נ' מדינת ישראל (19.12.22), בש"פ 8889/22 מהדי נ' מדינת ישראל (26.12.22).

ברי, כי הלכה זו נוגעת גם להחלטות בבקשות לעיון חוזר ש"בשלב הביניים". אחרת, ניתן יהיה "לעקוף" את הכלל שעוצב בפסיקה, באמצעות הגשת בקשה לעיון חוזר על "החלטת הביניים" וערר על ההחלטה עליה.

8. כך במקרה שלפניי. בית המשפט קמא קבע שעד לקבלת תסקיר ישהה העורר ב"מעצר בית" מלא. הבקשה לעיון חוזר ביקשה לשנות מתווה זה (תוך שההגנה מסרה שאינה מתנגדת לבקשת הדחיה של שירות המבחן, בכפוף לטענותיה בעיון החוזר) ונדחתה. בית המשפט קמא עתיד להכריע סופית בעניינו של העורר לאחר שיתקבל התסקיר. מכאן, שהערר הינו "ערר ביניים".

9. לא מצאתי שעניינו של העורר מצדיק הידרשות חריגה לערר ממין זה. המעשים המיוחסים לו, של התארגנות לגניבת רכבים שכללה ביצוע של מספר גניבות באמצעים שתוארו בכתב האישום, מקימים עילת מסוכנות לא מבוטלת - ויצוין, כי שותפו למעשים שהוא תושב האזור נעצר עד לתום ההליכים. בית המשפט התחשב בגילו של העורר ובהעדר הרשעות בכך שנמנע מפיקוח אלקטרוני, ושחררו ל"מעצר בית" עד לקבלת תסקיר.

בנסיבות אלה, איני מוצא טעות בולטת במצב דברים בו העורר נדרש להמתין במתווה הנוכחי עד לקבלת תסקיר בעניינו, או בקביעה כי לא חלף די זמן לעיון חוזר. למרבה הצער, העומס שעל שירות המבחן אינו בלעדי להליך זה, והעובדה שההמתנה לתסקירים בעניינם של משוחררים מתארכת אף היא אינה חדשה. גם במובן זה, אין בהליך שלפניי משום חריג המצדיק סטייה מהכלל האמור שעוצב בפסיקה, והידרשות ל"ערר ביניים" טרם ניתנה הכרעה סופית בידי בית משפט השלום.

10. מטעמים אלה לא אוכל להידרש לערר, והוא נמחק.

11. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ג, 23 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.